

## ԵՐՈՒՍԱՂԵՍ

Հազարաւոր տարիներու հոյակապ շրջ-  
թայաւորութիւն մէջէն կ'արձագանգէ ա-  
նունը այս քաղքին, որ իր նուիրական  
հնգութիւնովը քաղցր տպաւորութիւն մը  
կը թողու սիրտերու վրայ:

Այս քաղքին է որ ամենէն աւելի զէպի  
իրեն կը քաշէ ամէն տարի Քրիստոնեա-  
ներու ամբողջութիւնը, որոնք աշխարհիս չորս  
կողմերէն հոն կը գլխաւոր հաւատքի գործի  
տեղիով մը:

Երուսաղէմ. ուխտաւորներու սիրական  
քաղքն է ան, որ կը գլխաւոր աղբիւր  
համար անշնչ յիշատակներովը Աստուած-  
որդիին, չնչնու համար այն օրը զոր շնչ-  
նք երկու հազար տարի առաջ Փրկիչը,  
պատկու համար այն տեղերը, ուր պար-  
տեցաւ Ան, տեսնելու համար այն տեղերը  
զորս տեսաւ Ան. և մանաւանդ աղօթելու  
համար այն վայրերուն վրայ, որոնք ան-  
շնչիկ հետքեր կը կրեն Յիսուսի կրած  
չարարանքներուն ու թափած արեւնին:

Եւ իրօք ինչ տարբ յիշատակներ պա-  
հած է իր մէջ այս քաղքը, որ Բրիտոն-  
նէութեան գլխաւոր ու օրհանգիստ քաղա-  
քը կը համարուի, հոն էր որ ծնաւ մեր  
Տէրը, հոն մեծցաւ, հոն սկսաւ իր քա-  
րոզութիւններուն, հոն չարարուեցաւ,  
հոն մեռաւ և հոն յարութիւն առաւ:

Այս պատճառաւ է որ Երուսաղէմ բո-  
ւոր ուխտաւորներուն գլխաւոր կը գտ-  
նուի և ամէն տարի հոն կատարուած շքե-  
ղանքը հանդէսները աւելի փայլ մը կու-  
տան այդ ուխտաւորին, որ խնուած  
բարեպաշտ ու հաւատացեալ ամբողջութիւն  
ամէն ազգէ, ամէն ցեղէ ու ամէն երկրէ,  
Քրիստոնէութեան գերագոյն ազօթքները  
կը բարձրացնեն զէպի իր կրկնը, միաձայն  
ու միահոգի:

Երուսաղէմի մէջ ամէն Քրիստոնեայ  
հասարակութիւն ունի իր առաջնորդարա-  
նը, առաջնորդը, վարդապետները, եկե-  
ղեցին եւն. և ասիկա անհրաժեշտ է այն  
ուխտաւորներուն համար որոնք նոյն քա-  
ղքը կը գլխաւոր:

Բայց ցաւալի է ըսել թէ մեր հասարա-  
կութիւնը շատ հեռու է փայլուն վիճակ  
մը ունենալէ հոն:

Անցեալները առիթը ունեցանք տեսնե-  
լու ուխտաւոր մը, — մեր հասարակու-  
թեան անդամներէն, — որ Երուսաղէմէն  
վերադարձին, շատ խանդով ու եռանդով  
կը խօսէր այնտեղի ուխտաւորներուն  
վրայ, տեսածներուն վրայ և մանաւանդ  
այն եկեղեցական արարողութիւններուն  
վրայ, որոնց ներկայ գտնուելու բարեպա-  
տեհ ու երջանիկ առիթը ունեցած էր:  
Ուխտաւորը հաւատքի զօրաւոր ներշնչ-  
չուով մըն էր որ կը վերադառնար նոյն  
քաղքին:

Կը պատմէր այն հոյակապ շէնքերը  
զորս ունէին միւս հասարակութիւնները,  
կը պատմէր անոնց շքեղ եկեղեցիները,  
առաջնորդարանները:

Միայն շատ ակար կերպով կը խօսէր  
մեր հասարակութեան ունեցած վիճակին  
մասին, որ ապահովաբար նախանձելի ը-  
լալու չէր:

Եւ արդէն բոլոր Երուսաղէմէն եկեղ-  
եցիները միեւնոյն գահաւոր կ'ընէին սոյն  
քաղքին մէջ մեր ունեցած վիճակին նը-  
կատմամբ:

Երուսաղէմի մէջ Հայ-Կաթողիկէ հասա-  
րակութեան բոլոր եկեղեցական ու հիւրա-  
մեծարի գործերը յանձնուած են Վարդա-  
պետի մը, Յովակիմ Վ. Թուսայեանի, որ  
անխնայ ու անդուլ կերպով կ'աշխատի իր  
պարտականութիւնները կատարելու և յա-  
ռաջ տանելու համար իրեն յանձնուած այս  
կարեւոր գործը:

Գլխաւորաբար այս բարեջան քահանա-  
վին աշխատութեանց ու ձեռնարկներու  
շնորհիւն է որ ի մօտս պիտի կրնանք ե-  
կեղեցի մը ունենալ Երուսաղէմի մէջ:

Առիկայ բաւական մեծ ծառայութիւն  
մը կը նշանակէ և կենդանի ապացոյցն է  
անոր անդուլ ջանքերուն, որոնք ապահո-  
վաբար յաջողութեամբ պիտի պատկու-  
նեն Յովակիմ Վ. Թուսայեանի այս  
գնահատելի ծառայութեանց փութումը:  
որ Ամեն. Հոգիւնը Տէրը Թագաւոր տա-  
րիմանով վարձատրեց զայն, վարձատրու-  
թիւն մը որուն լիովին արժանի է յարգե-  
լի եկեղեցականը:

Բայց ո՞րչափ ալ մեծ ըլլայ կարողու-  
թիւնը Յովակիմ Վ. Թ. և որչափ ալ շատ  
աշխատելու եռանդը, դարձեալ, ըսէ՛ք,  
ինչ կրնայ ընել միայն մէկ եկեղեցական  
մը, ինչպէս կրնայ այդ արեւմտային պա-  
հանջած բոլոր պէտքերուն համար:

Խորհրդածութեան արժանի կէտ մըն է  
այս, զոր կարելի չէ ուղարկութիւն վրե-  
պեցնել, պէտք է հարկ եղած նիւթական  
ու բարոյական օգնութիւնները զանց չընել  
ուրեմն, որպէս զի մեր հասարակութիւն  
ալ ունենայ իրեն վայել զէրքը այնպիսի  
տեղ մը, որ Քրիստոնէութեան գլխաւոր  
կեդրոնը ու ուխտաւորին կը համարուի,  
և ուր կ'այցելեն վեհապետներ ու վեհա-  
պետներէն, իշխաններ ու իշխանութիւ-  
նեք և ուրիշ մեծամեծ անձնաւորութիւն-  
ներ:

Եթէ, օրինակի համար, կղերականը մը  
ուրեմնանք Երուսաղէմի մէջ, այն ամեն,  
կրնանք հոն պահել մէկէ աւելի վարդա-  
պետներ, որոնք օժանդակները կ'ըլլան  
Պատրիարքական Փոխնորդին և որոնք  
կրնան աւելի փայլ մը տալ եկեղեցական  
արարողութեանց: Եւ այս կղերականը կըր-  
նայ հաւանականաբար պահուիլ ուխտա-  
ւորներուն լուսնայովը:

Այս կերպով է որ միայն Հայ-Կաթողի-  
կէ հասարակութիւնը կրնայ իրեն յատուկ  
զէրք մը չընել այսպիսի կարեւոր քաղքի  
մը մէջ: Եւ այս զէրքը անհրաժեշտ է:  
Դոնէ միւս հասարակութիւններէն օրինակ  
առնենք, և մենք ալ մեր կարգին աշխա-  
տենք մեր եկեղեցին շէնքելու և բարե-  
զարդելու:

Հիմա կուտան Պատրիարք. Փոխնորդը,  
Յովակիմ Վ. Թ. Թուսայեան, աշխատե-  
լու համար ամէն բարի տրամադրութիւն:

Ներքին օժանդակ է, և ամենէն առաջ, ինք  
առաջին բաղձացողն ու փափաքողն է՝ Ե-  
րուսաղէմի մէջ մեր հասարակութեան ե-  
կեղեցական վիճակին բարեփոխման, որուն  
նախաձեռնարկը իրմէ է արդէն:

Ինչ մը օգնութիւն, և ապահով եղէք  
թէ այս ձեռնարկը յաջողութեամբ կը  
պահուի և մեր հասարակութիւնն ալ իր  
եկեղեցին, վարդապետները, դպրաց դա-  
ւը ու կղերանոցը կ'ունենայ Երուսաղէմի  
մէջ:

## ԵՐԱՊԻ ԳԱՐՈՒՆՆԵՐ

ՄԱՅԻՍ 1

Բնութեան դարձան մէջն ենք, կը ժող-  
տան լուսաւորը, կը ժողտան ծաղկունքը:  
Զիւլիւնին անուշ համոյցն ո՞վ չզգար:

Ծովանուտ ըլլալի մը վրայէն կը դի-  
ւան մը ծովը հեռուն: Կը դիտեմ մակույկ մը՝  
որ առաջատար պարզած կը հեռանայ ա-  
փունքէն, հեռք թողլով միայն պիտակ  
չգար: Բիւ մը վերջ անայտ եղաւ նա,  
հարկուն ծաղկունքն մէջ:

Ինչպէս կուտան մ'իսկալ յայտնու-  
թիւնը: Զգուշանալով մայ մերձակայ ան-  
տառի մը մէջ. վիթխարի ծառեր բազմե-  
լին մէկմէկու տուած, կարծես զարար  
սրններու վրայ դրուած գոյններէն էին,  
այդ բնութեան տաճարին: Ամէն ինչ վսեմ  
էր հոն, վսեմ իւր միայնութեան և յաւի-  
տեանկան լուսնութեան մէջ:

Վերջապէս էր, քանի մը նուազկոտ  
ճառագայթներ դեռ չէին թողած լեռանց  
բարձունքը. զով բուրում մը ամբողջ օդը  
խնկած էր: Ծովային ծիծառներու տըխ-  
րանուաղ շնչերը, միանալով ժայռերու  
ուրբ փշրուող ալեաց ձայնին, խորհրդա-  
ւոր արձագանգ մը կուտային միջնաղին  
մէջ:

Գարուն, զու Աստուծոյ ժպտն են.  
հեռանկար մը երկնից դարձաին, յորում  
մարդիկ իրենց երջանկութիւն մը կ'երա-  
զեն. վանկ մը միայն այն գաղտնի բա-  
ւին, որ չլրմին մութ կողմը գրուած է...

Երիտասարդութիւնը կենաց գարունն է:  
Կոյս մը տեսայ. աչկունք ծաւի, շըր-  
թունք բացիփիկ կոկոն, մազերն ալ հա-  
մակ ուկի: Գլխու թիթեւ չարժում մ'ե-  
ղաւ բարեւս, և նա ամօթղած նայուածք  
մը փոխանակեց: Ես ինքն ալ ունէի քոզ  
մը սրտիս վրայ:

Ուրեմնով մը տակ նստանք. փոխա-  
դարձ անկեղծ վստահութիւն մը սրտերիս  
շղթայեց: Վստահութիւնը սրտերու կա-  
մաւորն է:

— Բո՛յր, ցո՛յց տուր ինձ սիրտը, պատ-  
մէ՛ երազներդ:

— Երջանկութիւն ծառաւի եմ, սիրտս  
ամէն վայրկեան կը բաբախէ: Կը հառա-  
լեմ սաէպ և երբեմն կուլամ. լալ նոյն իսկ  
ուրախ վայրկեաններուս, անպատում հա-  
ճոյք մ'է ինձ: Արցունքն աւելի շնորհա-  
լի զարդ կա՛յ միթէ:

Կը սիրեմ գեղեցիկը, կը սիրեմ բարին:

Երջանկութիւնն այդ երկունքն մարմնա-  
ցումը չէ՞ մի:

Կը ննջեմ, կը զարթնում, երազս նուր-  
ուիլ է: Պիտի կարենամ գտնել այն՝ որ  
սրտիս պարագլուխները լեցնէ: Աւա՛ղ,  
քիչ կան մարդիկ որ ճամարտ երկրպագու-  
ըլլան սիրոյ խորանին: Սիրել միայն ժա-  
մանակ մը, դա շատ տխուր է. արտե՛ր  
կան որ յաւիտենականութիւն կուգեն:

Առանց սիրոյ կեանք չեմ հասկնար ես,  
ո՛չ երկրիս վրայ, ո՛չ երկնից մէջ: Ինչպէս  
չեմ հասկնար գարուն առանց ծաղկի, ա-  
ռաքիտութիւն առանց արցունքի...

— Ո՛հ, Բո՛յր, կ'անցնի գարուն. կ'անց-  
նի երիտասարդութիւն: Այս երկունքն ա-  
ւելի բարձր, աւելի քաղցր կուտութիւնն  
է, որ չանցնիր. դա հոգեւոյ մնայուն գա-  
րունն է. սրտի յարատեւ յափշտակութիւնն  
է. մարդկութեան աստուածացումը...

Կոյսն իւր թաց աչկունքը սրեց: Ու-  
րբ ելանք:

Լուսնակն, ուրեմնով միւսմեղձիկ ճիւ-  
ղերէն մեզի կը նայէր:

ԲՆԱՐ

## ԻՆԷ ՊԱՅԱՐ

Իրիտի էյեամը պահար, կիւսիւնդէր  
կիւսիւնդէր կիւսիւնդէր,  
Սէտայը ֆլեհատըն պիւկիւկ պահար իթսին  
ճանէ սէֆալէր,  
Գըլտըմ նազար չիւնջալէր, տէյիլ մի հօշ  
չու մէնջալէր  
Չալար գաւալ գարիւլ չօպան, աղլէրտէ  
մէլէր գուղլէրտէ:  
Գըլմատա զընտանտան թալիւս, չա-  
ֆաղըն չաֆաղ արւնեալը  
էյիլէր միւր իլէ միւնէվլէր մէլէլէր ուլու  
միւնայը,  
Չիլըր գէմիւնէ վար կիւսիւնդէր, իթմէտէ  
տիր գիլալէրին  
Շտիւր չէմ չէմ թիւրապտէ բուս, ա՛հ պին  
զօնջէր իւնայը:  
Կէօրալիւմ պաղը կիւսիւնդէրտէ գըլար  
խէնտան նիճէ պիր կիւս-  
Տէրլէր ալիւ տէրուրիմէ տիւնէլէրիմ կիւս-  
լէրէ կիւս-  
Գըլմաղ տէր չէլմիւնէ գալպիմ, պէնի կիւս-  
լէր զօնջէլէր շատ,  
Օլմատա տըր կիւսիւնդէր կիւսիւնդէր  
զլմիւնտէ քիւլ:

Սէօյլէր բուհում սա գալպիմէ, ուլան,  
ճիւսին պիր ճանը վար,  
Իմանէ կէլ տէյիլպ Ալլա՛հ, տիւնի տէրտէ  
տէրմանը վար,  
Կիւսիւնդէր կիւսիւնդէր կիւսիւնդէր, ամա սան-  
մա զայպ տըր զայպըն  
Պիւմէլ մէզար, օլմաղ բուհ մանվ, ճանըն  
տայիմ ճիւնայը վար:  
Հայաթ խայա՛լ, եինէ տիւնտիւ պիր  
զօնջէլ կիւս գէմիւնէ  
Միւսաֆիրիւնտէ տիր այլմ, կէլ գըլ նա-  
գար Ասիւմանէ,  
Վար մը պու պաղընտան պալա պիր խա-  
պէլ էյ իլք պահար  
Տէր անը սօր պէն պիլէմէմ, ճանընտան  
այլըլան ճանէ:



Աթմա.— Մէհրիս մէպուսան  
Բարդաղլա թաթիլիւնտէն տօնրա իւ-  
չիւնձիւ տէֆա օարազ ինթիմէ տա-  
վէթ օլունորդը հալտէ, մէպուսանը  
միգտարը՝ գանուէն հուլուրը ինապ-  
րաւէն միգտարտան նօզան օլուն-  
դընտան, ինքաւ միւղաքէրաթ իտէ-  
մէմիշ տիր. Մուխալիֆլէր՝ հարէք-  
թի մուխալիֆքեարանէտէ պուլուն-  
մազ իւղրէ մէհրէէ կէլմէնօլար  
Պուհրանը վիւքէլա վուգուինտէ  
գօրպուլուտօն







